

сутності, обігу, методичних підходів до розрахунку показників ефективності використання необоротних та оборотних активів.

Останнім напрямом проведення фінансового аналізу є аналіз прогнозування фінансового стану підприємства [6], який включає аналіз прогнозування банкрутства, аналіз кредитоспроможності підприємств, узагальнююча оцінка результативності господарської діяльності за окремими бізнес-напрямами, прогнозна оцінка розвитку бізнесу. Перелічені напрями проведення аналізу дозволить чітко визначити перспективи та можливості підприємства щодо удосконалення та розвитку своєї діяльності на цільових сегментах ринку, а також оцінити можливі плановані фінансові результати майбутніх грошових потоків.

Отже, виділені напрями фінансового аналізу підприємства, а саме аналіз фінансових результатів, аналіз інвестиційної діяльності, аналіз фінансового стану та стійкості, аналіз ефективності та інтенсивності використання капіталу, аналіз прогнозування фінансового стану, дозволяють провести глибокий аналіз фінансової діяльності, а також розробити точні прогнози щодо перспектив діяльності як у короткостроковому, так і середньостроковому плануванні.

Список використаних джерел

1. Фесенко В. В., Воронцова Л. А. Аналіз фінансових результатів підприємств України. Ефективна економіка. 2020. № 1. DOI: [10.32702/2307-2105-2020.1.3](https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.1.3)
2. Горлачук В. В. Економічний аналіз господарської діяльності підприємства: навчальний посібник. Миколаїв: ЧДУ ім. Петра Могили, 2013. 308 с.
3. Соколова Л. В. Ретроспективний аналіз фінансових результатів функціонування суб'єктів господарювання України / Л.В. Соколова, Г.М. Верясова, О.Є. Соколов // Інфраструктура ринку. – 2019. – Випуск 31. – С. 376-385.
4. Варченко О.М. Методичні підходи до оцінки інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств. Інноваційна економіка. 2016. № 3-4. С.29-38.
5. Козяр Н. О. Методичні підходи до оцінки інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств. Агросвіт. 2019. № 16. С. 67–76. DOI: [10.32702/2306-6792.2019.16.67](https://doi.org/10.32702/2306-6792.2019.16.67)
6. Пономарьов Д.Е. Прогнозування показників фінансового стану підприємства як основа формування фінансової стійкості. Вісник ЖДТУ. Серія: Економічні науки. 2016. № 1(75). С. 49–54.

УДК 658.8.339.1

ДРУЗЬ М.С., магістрант

Науковий керівник – **ШЕВЧЕНКО А.О.**, канд. екон. наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО МЕРЕЖЕВОГО РИТЕЙЛУ

У роботі досліджено сутність мережевого ритейлу, зроблено аналіз сучасного стану і тенденцій розвитку провідних вітчизняних торговельних мереж, зокрема, групи ТОВ «Сільпо – Фуд» та показані особливості функціонування крупноформатних підприємств торгівлі в умовах воєнного стану.

Ключові слова: мережа вітчизняного ритейлу, торговельна марка, споживацький попит, власні торгові марки, товарний асортимент.

В умовах жорсткого конкурентного середовища у вітчизняній роздрібній торгівлі інтенсивний розвиток мережевого ритейлу набуває важливого значення для всебічного задоволення потреб споживачів.

Мережевий ритейл – це сукупність одноформатних магазинів, які об'єднані одним власником, єдиною товарною політикою та єдиною системою закупівлі і логістики[1]. Широке використання мережевих структур дає можливість налагоджувати більш раціональну логістику, самим вибирати товаропостачальників, економити на масштабах, пропонувати споживачам більш якісні товари на різних умовах продажу. Концентрація торгівлі у великих торговельних мережах сприяє залученню в їхній обіг крупних інвестицій на вигідних умовах та використання сучасних стратегій менеджменту.

Вітчизняний ритейл характеризується великим різноманіттям торговельних форматів, які розрізняються в основному розмірами площ, зокрема, супермаркети та гіпермаркети. Користуються популярністю у споживачів і «магазини біля дому».

Аналіз діяльності п'ятнадцяти самих крупних ритейлерів України за 2020 рік показав, що їх загальний виторг склав 427 млрд грн. і складає 18,5% від сукупного виторгу 100 найбільших приватних компаній України. Найбільший виторг у АТБ (123,9 млрд грн), Fozzy Group (80,2 млрд грн), «Епіцентр» (50,4 млрд грн). А сукупний прибуток ритейлерів становить 7,3 млрд грн. Крім того, на ритейл працює 211000 людей і ритейлери являються найбільшими роботодавцями серед приватних компаній[2].

Серед крупних торговельних мереж значну цікавість представляє діяльність групи ТОВ « Сільпо – Фуд». Станом на 31 грудня 2021 року кількість співробітників групи налічувала 42938 чоловік. Дохід (без ПДВ) склав 72,8 млрд грн, торговий оборот мережі (без ПДВ) склав 58,8 млрд грн. Зростання торгового обороту мережі у 2021 році в порівнянні з 2020 роком склало 18,31%. Загальна торговельна площа зросла з 339,8 тис. м. кв. у 2017 році до 484,2 тис. м. кв. у 2021 році. За цей же період кількість магазинів зросла із 235 до 333 штук. Група здійснює власний імпорт продукції без посередників із 86 країн та має 790 постачальників[3].

Торговельна мережа активно виступає за споживання місцевих продуктів та підтримує розвиток малого вітчизняного бізнесу, зокрема, фермерів. Так, 170 невеликих господарств реалізують свою продукцію в мережі. Асортимент торгових об'єктів групи нараховує до 20000 найменувань продукції.

Група ТОВ « Сільпо – Фуд» розвиває 25 власних торгових марок, а також має власне виробництво з випікання хлібобулочних та кондитерських виробів, виготовлення кулінарних страв, має 235 кулінарних, 32 кондитерських цехів та 119 пекарень.

Торговельна мережа може пишатися своєю логістикою. Загальна площа всіх розподільчих центрів – 188001,53 м. кв. і обробляє 1200000 тон вантажу.

Війна внесла суттєві корективи у потреби споживачів та роботу мережевого ритейлу. Однак вміння адаптуватися до нових умов виживання дозволило вітчизняному ритейлу вижити та поступово скорочувати свої втрати, які за перші

два місяці війни складала \$9,8 млрд. Від початку воєнних дій були закриті 29% магазинів – членів Асоціації ритейлерів України. Зараз цей показник становить 10% [2].

Наразі група ТОВ «Сільпо – Фуд» шукає можливості розширити свою мережу за рахунок відкриття своїх магазинів в Польщі. Група планує зробити акцент на відкриття концептуальних магазинів з широкою пропозицією продуктів преміум – класу, щоб незалежно від війни пропонувати найкращий сервіс і розвиватися в подальшому.

Список використаних джерел

1. Торговельні мережі оптимізують бізнес [Електронний ресурс]. URL: <http://www.visnuk.com.ua/uk/publication/8-torgovelni-merezhi-optimizuyut-biznes>.

2. Офіційний сайт Асоціації ритейлу України [Електронний ресурс]. URL: <https://ain.business/2021/07/08/top-10-produktovyh-merezh-ukrayiny-za-kilkisty-magaziniv/>

3. Офіційний сайт мережі «Fozzy Group» [Електронний ресурс]. URL: www.fozzyshop.com

УДК: 338.242.4.025.2:339.9(477):355.018

КОРНІЄНКО В. М., студентка 4 курсу

Науковий керівник – **АРБУЗОВА Т.В.**, канд. екон. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ЗА УМОВ РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Розглянуто зміст, складові, інструменти державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, його особливості за умов війни. Обґрунтовано необхідність постійного оновлення, адаптації та вдосконалення його механізмів.

Ключові слова: зовнішньоекономічна діяльність, державне регулювання, тарифна політика, експорт, імпорт, валютна політика, інвестиційна діяльність.

Зовнішня торгівля є важливим елементом економіки будь-якої країни. Наша держава, як і будь-яка інша, залежна від зовнішньоекономічної діяльності, тому державне регулювання є надзвичайно важливим для забезпечення стабільності національної економіки. Державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні має на меті захистити національні інтереси, зберегти економічну стабільність та забезпечити конкурентоспроможність національних товарів та послуг на світовому ринку.

Зовнішньоекономічна діяльність – це сукупність відносин суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарювання, побудованих на принципах взаємної вигоди, еквівалентного обміну і дотримання положень міжнародного права [1], [2].

Одним з інструментів державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності є митно-тарифне регулювання – тарифна політика. Держава передусім встановлює мита на імпорتنі товари з метою захисту вітчизняних виробників від